COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.4.2023
COM(2023) 242 final

2023/0136 (NLE)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/85/UE privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Modificările propuse la Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre[1] (denumită în continuare „directiva”) fac parte dintr-un pachet care include, de asemenea, o propunere de regulament de înlocuire a Regulamentului (CE) nr. 1466/97[2] (componenta preventivă a Pactului de stabilitate și de creștere) și modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1467/97[3] (componenta corectivă a Pactului de stabilitate și de creștere). Directiva și componentele preventivă și corectivă ale Pactului de stabilitate și de creștere fac parte din cadrul de guvernanță economică al UE.

Motivele propunerii

Cadrul de guvernanță economică al UE a contribuit la crearea condițiilor pentru stabilitatea economică, creșterea economică durabilă și favorabilă incluziunii și creșterea gradului de ocupare a forței de muncă. Acest cadru cuprinde în prezent cadrul bugetar al UE (Pactul de stabilitate și de creștere și directiva), procedura privind dezechilibrele macroeconomice, Semestrul european pentru coordonarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă și cadrul pentru programele de asistență financiară macroeconomică.

În 2011, pentru a ține seama de învățămintele desprinse în urma crizei financiare mondiale și a crizei datoriilor suverane din zona euro și ca parte a pachetului cunoscut sub denumirea de „pachetul privind guvernanța economică”, Regulamentul (CE) nr. 1466/97 a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1175/2011[4], Regulamentul (CE) nr. 1467/97 a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1177/2011[5] și a fost adoptată Directiva 2011/85/UE.

Acestea au contribuit la asigurarea unei supravegheri atente a bugetelor naționale, acordând în același timp o atenție sporită nivelurilor datoriei. În încercarea de a remedia cauzele profunde ale crizei, cadrul bugetar la nivelul UE a fost completat de dispoziții obligatorii la nivel național pentru a promova politici bugetare solide în toate statele membre. În acest scop, directiva impunea statelor membre, printre altele, să dispună de reguli fiscale naționale, precum și de o monitorizare independentă a respectării regulilor fiscale la nivel național și să introducă cadre bugetare multianuale. Aceste dispoziții naționale au intrat în vigoare pentru a se conforma directivei.

În 2019, Curtea de Conturi Europeană (CCE) a publicat un raport intitulat „Cerințele UE aplicabile cadrelor bugetare naționale trebuie consolidate în continuare, iar punerea lor în

---

1 JO L 306, 23.11.2011, p. 41.

2 Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice (JO L 209, 2.8.1997, p. 1).

3 Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6).

4 Regulamentul (UE) nr. 1175/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1466/97 al Consiliului privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea ș coordonarea politicilor economice (JO L 306, 23.11.2011, p. 12).

5 Regulamentul (UE) nr. 1177/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 306, 23.11.2011, p. 33).

aplicare trebuie să fie mai bine monitorizată”[6]. În raport, Curtea a constatat deficiențe în ceea ce privește eficacitatea întocmirii bugetului pe termen mediu și eficacitatea instituțiilor fiscal-bugetare independente și a recomandat Comisiei să consolideze cerințele privind cadrele bugetare pe termen mediu și instituțiile fiscal-bugetare independente în conformitate cu standardele internaționale.

În 2020, Comisia a publicat o comunicare în care a analizat adecvarea directivei (denumită în continuare „evaluarea adecvării”)[7], evidențiind progresele înregistrate și posibilitățile de îmbunătățire a structurii actuale a cadrelor bugetare naționale. Evaluarea adecvării a evidențiat îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește numărul și soliditatea regulilor fiscale naționale, adoptarea pe scară largă a planificării bugetare pe termen mediu, previziuni mai fiabile și o mai mare transparență fiscală, care să includă, de asemenea, datoriile contingente. Totuși, evaluarea a arătat, de asemenea, că planificarea pe termen mediu rămâne în mare măsură subordonată întocmirii bugetului anual, a pus sub semnul întrebării utilitatea raportării lunare a datelor bugetare bazate pe contabilitatea de casă și a subliniat gradul ridicat de eterogenitate în interpretarea dispozițiilor privind evaluarea previziunilor, cheltuielile fiscale și organismele extrabugetare. Totodată, s-a constatat că utilizarea contabilității publice este limitată de lipsa unui cadru comun oficial la nivelul UE.

În fine, în comunicarea sa din 9 noiembrie 2022, Comisia și-a prezentat orientările pentru o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE[8] care vizează asigurarea sustenabilității datoriei și promovarea unei creșteri durabile și favorabile incluziunii în toate statele membre. Orientările au avut în vedere îmbunătățirea asumării responsabilității la nivel național, simplificarea cadrului și punerea unui accent sporit pe obiectivele pe termen mediu, combinate cu o aplicare mai strictă și mai coerentă. Totodată, acestea au vizat îmbunătățirea structurii și a performanței instituțiilor fiscal-bugetare independente. Aceste orientări au reflectat, de asemenea, observațiile formulate în urma consultării publice lansate în octombrie 2021, care a invitat alte instituții ale UE și toate părțile interesate principale să se implice pe această temă[9].

Obiectivele propunerii

Prezenta propunere prezintă unele modificări ale directivei. În conformitate cu orientările Comisiei din 9 noiembrie 2022 privind o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE, modificările vizează consolidarea asumării responsabilității la nivel național și a orientării pe termen mediu a planificării bugetare. Mai precis, acestea au în vedere următoarele:

---

6 Raportul special al Curții de Conturi Europene din 2019 intitulat „Cerințele UE aplicabile cadrelor bugetare naționale trebuie consolidate în continuare, iar punerea lor în aplicare trebuie să fie mai bine monitorizată”. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR19_22/SR_Fiscal_Stability_RO.pdf.

7 Articolul 16 din directivă impunea Comisiei să publice o revizuire a directivei pentru a evalua adecvarea cerințelor statistice, elaborarea și eficacitatea normelor bugetare numerice, precum și nivelul general de transparență a finanțelor publice din statele membre. Evaluarea adecvării face parte din Comunicarea COM(2020) 55 final din 5 februarie 2020 a Comisiei intitulată „Evaluarea guvernanței economice – Raport privind aplicarea Regulamentelor (UE) nr. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 și 473/2013 și privind adecvarea Directivei 2011/85/UE a Consiliului”.

8 Comunicarea COM(2022) 583 final a Comisiei din 9 noiembrie 2022 „referitoare la orientările privind o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE”.

9 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2022) 104 final din 28 martie 2022 „Consultare publică online privind evaluarea cadrului de guvernanță economică al UE – Sinteza răspunsurilor – Raport final”.

- Simplificarea legislației existente: dispozițiile privind transmiterea lunară a datelor bugetare bazate pe contabilitatea de casă [articolul 3 alineatul (2)][10] nu sunt utile pentru consolidarea cadrelor bugetare naționale, astfel cum se subliniază în evaluarea adecvării. Articolul 8 privind Regatul Unit nu mai este necesar. Dispozițiile articolului 4 alineatele (4) și (5) nu vor mai fi necesare în cazul în care aceste cerințe figurează în propunerea de regulament XXX (componenta preventivă).

- Clarificarea dispozițiilor: se propune ca articolul 4 alineatul (6) să se refere în prezent în mod specific la organismele independente ca fiind cele responsabile cu evaluarea *ex post* a previziunilor, pentru a elimina o ambiguitate detectată în cadrul examinării adecvării. Se propune, de asemenea, ca articolul 14 alineatele (1), (2) și (3) să specifice mai bine cerințele de raportare aplicabile organismelor și fondurilor administrației publice care nu fac parte din bugetele naționale obișnuite, cerințele privind cheltuielile fiscale și datoriile contingente. Aceste cerințe au fost interpretate în moduri foarte diverse de către statele membre, iar unele dintre aceste interpretări nu au reflectat pe deplin raționamentul inițial al directivei.

- Consolidarea asumării responsabilității la nivel național: se propune adăugarea sau clarificarea cerințelor privind instituțiile fiscal-bugetare independente. În unele cazuri, noile dispoziții propuse se aplicau deja statelor membre din zona euro, precum și Danemarcei, Bulgariei și României, în calitate de părți contractante la Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare (denumit în continuare TSCG)[11] (noul articol 8). Alte dispoziții propuse vizează adăugarea unor sarcini care ar permite instituțiilor fiscal-bugetare independente să joace un rol în supravegherea cadrului bugetar al UE la nivel național, astfel cum se prevede în propunerea de regulament XXX (componenta preventivă) și, de asemenea, în propunerea de modificare a Regulamentului 1467/97 (componenta corectivă). Printre acestea se numără elaborarea sau aprobarea previziunilor bugetare, precum și evaluarea analizelor de sustenabilitate și a impactului politicilor. În fine, unele dispoziții propuse asigură independența și responsabilitatea instituțiilor fiscal-bugetare independente pentru a reflecta standardele identificate de organizațiile internaționale, astfel cum se recomandă în raportul din 2019 al CCE.

- Promovarea unei orientări pe termen mediu: se propune ca dimensiunea bugetară multianuală a previziunilor să fie specificată în mod mai sistematic (articolul 4), precum și legătura dintre bugetul anual și planificarea pe termen mediu (articolul 10), care s-a constatat a fi deficitară în raportul din 2019 al CCE și în evaluarea adecvării.

- Îmbunătățirea calității finanțelor publice: sunt propuse câteva dispoziții pentru a promova responsabilitatea bugetelor publice și pentru a spori transparența privind riscurile bugetare legate de schimbările climatice. Articolul 9 alineatul (2) litera (d) ar impune în prezent evaluarea riscurilor care decurg din schimbările climatice și a implicațiilor politicilor climatice asupra finanțelor publice. În mod similar, articolul 14 alineatul (3) ar impune statelor membre să publice, în măsura posibilului, date privind datoriile contingente legate de dezastre și de climă, precum și privind pierderile economice suferite în urma dezastrelor naturale și a șocurilor generate de schimbările climatice. Pentru aceste șocuri, se vor raporta, de asemenea, costurile

[10] Articolele se referă la numerotarea inițială a directivei, cu excepția cazului în care se precizează că sunt „noi”.

[11] Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare din 2 martie 2012.

bugetare suportate de sectorul public și instrumentele utilizate pentru atenuarea sau acoperirea șocurilor.

• Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat

Propunerea face parte dintr-un pachet mai amplu de propuneri care a fost adoptat în urma orientărilor Comisiei din 9 noiembrie 2022 privind o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE. Acest pachet cuprinde, de asemenea, o propunere de regulament de înlocuire a componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere (PSC), precum și modificări ale componentei corective a PSC și urmărește instituirea unui cadru reformat care să se bazeze pe o orientare pe termen mediu și pe o asumare a responsabilității la nivel național și care să vizeze o reducere credibilă și substanțială a nivelurilor ridicate ale datoriei și să promoveze o creștere durabilă și favorabilă incluziunii. Prin urmare, cadrul de guvernanță economică reformat menține obiectivele fundamentale de disciplină bugetară și de promovare a creșterii ale PSC, precum și dispozițiile de instituire a acestuia cuprinse în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În același timp, prin urmărirea unor finanțe publice solide și sustenabile, precum și a promovării unei creșteri durabile și favorabile incluziunii, cadrul reformat îndeplinește totodată principalele obiective ale pactului bugetar, care constituie titlul III din TSCG[12]. În plus, există și alte elemente ale legislației propuse care păstrează substanța pactului bugetar. Cu o orientare pe termen mediu bazată pe provocările în materie de datorie specifice fiecărei țări, propunerea de regulament de înlocuire a componentei preventive a PSC reflectă parțial cerința Pactului bugetar referitoare la convergența către obiective pe termen mediu și la propunerea unui calendar pentru realizarea acestei convergențe, care să țină cont de riscurile pentru sustenabilitate specifice fiecărei țări [articolul 3 alineatul (1) litera (b) din TSCG]. Luând ca referință soldul structural, pactul bugetar prevede, de asemenea, o analiză a cheltuielilor, din care se deduc măsurile discreționare privind veniturile, în vederea evaluării globale a conformității [articolul 3 alineatul (1) litera (b) din TSCG], iar această analiză este confirmată în propunerea de regulament de înlocuire a componentei preventive a PSC. Pactul bugetar permite deviații temporare de la obiectivul pe termen mediu sau de la strategia de ajustare pentru atingerea acestuia numai în circumstanțe excepționale [articolul 3 alineatul (1) litera (c) din TSCG], astfel cum se prevede în propunerea de regulament care înlocuiește componenta preventivă a PSC. Pactul bugetar prevede că, în cazul constatării unor deviații semnificative de la obiectivul pe termen mediu sau de la strategia de ajustare pentru atingerea acestuia, trebuie puse în aplicare măsuri pentru corectarea deviațiilor pe o perioadă determinată [articolul 3 alineatul (1) litera (e) din TSCG]. În aceeași ordine de idei, cadrul reformat prevede corecții ale deviațiilor de la traiectoria cheltuielilor nete stabilită de

[12] În vederea consolidării disciplinei bugetare pe parcursul întregului ciclu economic, la 2 martie 2012, 25 de state membre au ratificat TSCG interguvernamental. La primul alineat, articolul 2 din TSCG reamintește că acesta „*se aplică și este interpretat de către părțile contractante în conformitate cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, în special cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, și în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu dreptul procedural atunci când se impune adoptarea de legislație secundară”*. La al doilea alineat, articolul 2 din TSCG reamintește că el „*se aplică în măsura în care este compatibil cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană și cu dreptul Uniunii. Acesta nu aduce atingere competențelor Uniunii de a acționa în domeniul uniunii economice.*” Titlul III din TSCG, „pactul bugetar”, este obligatoriu pentru statele membre a căror monedă este euro și, în mod voluntar, pentru alte state membre [TSCG, articolul 1 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (5)]. Articolul 16 din TSCG prevede că în „*termen de cel mult cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului tratat, pe baza unei evaluări a experienței acumulate în punerea sa în aplicare, se iau măsurile necesare, în conformitate cu TUE și cu TFUE, cu scopul de a include dispozițiile prezentului tratat în cadrul juridic al UE”*.

Consiliu. În plus, atunci când deviațiile conduc la un deficit de peste 3 % din PIB, statul membru ar putea fi supus procedurii aplicabile deficitelor excesive (PDE). În cazul unui stat membru cu o datorie de peste 60 % din PIB, PDE bazată pe datorie ar urma să fie consolidată: aceasta s-ar concentra asupra devierilor de la traiectoria cheltuielilor nete, înlocuind criteriul actual de referință privind reducerea datoriei (așa-numita „regulă 1/20”), care a impus un efort bugetar prea restrictiv pentru unele state membre. Pactul bugetar conferă instituțiilor fiscal-bugetare independente un rol de monitorizare a respectării normelor sale, iar dispozițiile privind rolul și independența acestor instituții de monitorizare, care au trebuit să fie detaliate în principiile comune propuse de Comisie[13] în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din TSCG, sunt acum pe deplin integrate în propunerea de modificare a directivei. Pactul bugetar prevede că Comisia și Consiliul joacă un rol în procesul de punere în aplicare (articolul 5 din TSCG), astfel cum se menționează în modificările propuse ale componentei corective a PSC.

Punctele comune dintre pactul bugetar și cadrul de guvernanță economică reformat decurg, de asemenea, din punerea în aplicare a pactului bugetar în ordinile juridice naționale. Majoritatea părților contractante au transpus dispozițiile TSCG în legislația națională, introducând o legătură directă cu legislația corespunzătoare a UE[14]. Acest lucru este valabil în cazul obiectivului pe termen mediu și al traiectoriei de convergență, precum și al evaluării unei deviații semnificative sau al dispozițiilor care impun respectarea recomandărilor adoptate de Consiliu [toate formulate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1466/97].

Având în vedere aceste puncte comune, se poate considera că prin cadrul de guvernanță economică reformat propus se integrează conținutul dispozițiilor fiscale ale TSCG în cadrul juridic al UE, în conformitate cu articolul 16 din TSCG.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prin introducerea unor cerințe privind implicațiile schimbărilor climatice asupra politicilor bugetare naționale și a riscurilor bugetare, propunerea asigură coerența cu alte politici ale Uniunii care sprijină acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, în conformitate cu obiectivul de a asigura o tranziție echitabilă către neutralitatea climatică. Pentru unele state membre, ca parte a planurilor lor de redresare și reziliență, sunt în curs de punere în aplicare mai multe reforme care vor contribui la îmbunătățirea cadrelor bugetare, de exemplu prin consolidarea independenței anumitor instituții bugetare, în conformitate cu modificările propuse.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE

În cadrul evaluării guvernanței economice, Comisia a desfășurat mai multe activități de informare, printre altele prin organizarea de conferințe și prin participarea la schimburi mai specifice cu părțile interesate. În mod deosebit, în octombrie 2021, Comisia a lansat o consultare publică[15] în cadrul căreia a invitat alte instituții ale UE și principalele părți interesate să se implice. Prin intermediul mai multor forumuri, inclusiv reuniuni, ateliere dedicate și un sondaj online, cetățenii și o gamă largă de participanți, inclusiv guverne

[13] A se vedea Comunicarea COM(2012) 342 final a Comisiei din 20 iunie 2012 intitulată „Principii comune privind mecanismele naționale de corecție fiscală”.

[14] Raportul C (2017)1201 final din 22 februarie 2017 al Comisiei, prezentat în temeiul articolului 8 din TSCG.

[15] Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD (2022) 104 final din 28 martie 2022 „Consultare publică online privind evaluarea cadrului de guvernanță economică al UE: sinteza răspunsurilor”.

naționale, parlamente, parteneri sociali, mediul academic și alte instituții ale UE, și-au exprimat opiniile cu privire la modalitățile de reformare a guvernanței economice a UE. Numeroase părți interesate s-au exprimat în favoarea consolidării cadrelor bugetare naționale, inclusiv printr-o mai mare implicare a instituțiilor fiscal-bugetare independente în supravegherea cadrului UE. În unele cazuri, implicarea instituțiilor fiscal-bugetare independente a fost văzută ca o modalitate de creștere a costurilor reputaționale legate de nerespectarea angajamentelor bugetare.

Pe lângă un rol în supravegherea la nivelul UE, unele părți interesate au pledat, de asemenea, în favoarea conferirii unui rol mai puternic de monitorizare a regulilor normelor bugetare instituțiilor fiscal-bugetare independente, care să fie pus în aplicare prin obligația guvernelor de a lua în considerare în mod sistematic evaluările instituțiilor fiscal-bugetare independente, precum și printr-un dialog mai structurat între aceste instituții și instituțiile UE. În unele cazuri, s-a propus o extindere a sarcinilor vizând producția de date necesare analizelor în materie de sustenabilitate a datoriei, realizarea de previziuni macroeconomice (inclusiv cele pentru planurile pe termen mediu) care ar putea servi drept punct de plecare pentru ca guvernele naționale să își planifice politica fiscal-bugetară, precum și elaborarea sau validarea de planuri bugetare. S-a sugerat, de asemenea, un rol consultativ în domeniul politicii fiscal-bugetare, precum și un rol mai important în dezbaterea publică.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Temei juridic

Temeiul juridic al directivei modificate este articolul 126 alineatul (14) al treilea paragraf din TFUE. Consolidarea cerințelor aplicabile cadrelor bugetare naționale din statele membre urmărește să completeze și să consolideze cadrul de politică al Uniunii pentru a evita deficitele excesive, astfel cum se prevede la articolul 126 din TFUE. Propunerea se aplică tuturor statelor membre.

• Subsidiaritate și proporționalitate

Propunerea este conformă cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Obiectivul său, și anume respectarea uniformă a disciplinei bugetare, astfel cum se prevede în TFUE, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, putând fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. În plus, având în vedere că modificările propuse vizează în principal remedierea anumitor deficiențe ale directivei sau clarificarea dispozițiilor acesteia ori actualizarea lor, ținând seama în special de propunerea de regulament de înlocuire a componentei preventive a PSC și de modificările aduse componentei corective a PSC, acestea pot fi realizate cel mai bine la nivelul UE, mai degrabă decât prin intermediul unor diferite inițiative naționale.

Propunerea de directivă modificată nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv. În vederea reducerii sarcinii administrative a statelor membre, unele modificări propun simplificarea cerințelor directivei și asigurarea coerenței cu propunerea de regulament de înlocuire a componentei preventive a PSC și cu modificările componentei corective a PSC. Proporționalitatea este asigurată, de asemenea, de modificările care vizează clarificarea conceptelor și definițiilor care facilitează punerea în aplicare a directivei. În mod similar, multe dispoziții legate de instituțiile fiscal-bugetare independente sunt preluate din normele existente care se aplică anumitor state membre, dar nu tuturor, și anume TSCG sau Regulamentul (CE) nr. 473/2013. Prin urmare, în multe state membre, aceste dispoziții sunt

deja puse în aplicare. În plus, este necesară raportarea riscurilor și a pierderilor legate de schimbările climatice, ținând seama de eforturile naționale continue și de necesitatea de a adapta aceste practici la nevoile și preferințele specifice fiecărei țări. În fine, prin faptul că permite statelor membre să transpună aceste dispoziții în ordinea lor juridică națională, directiva modificată propusă este, totodată, un instrument adecvat pentru atingerea obiectivului său, întrucât le permite statelor membre să își adapteze cerințele la propriile lor specificități.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

2023/0136 (NLE)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/85/UE privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (14) al treilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

întrucât:

(1) Pentru a asigura respectarea de către statele membre a obligațiilor care le revin în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în domeniul politicii bugetare, în special în ceea ce privește evitarea deficitelor excesive, Directiva 2011/85/UE[16] a Consiliului a stabilit norme detaliate privind caracteristicile cadrelor bugetare ale statelor membre.

(2) Pe baza experienței dobândite în cadrul uniunii economice și monetare de la intrarea în vigoare a Directivei 2011/85/UE, este necesar să se modifice cerințele acesteia în ceea ce privește normele și procedurile care alcătuiesc cadrele bugetare ale statelor membre.

(3) În 2019, Curtea de Conturi Europeană a publicat un raport în care examinează cerințele Uniunii privind cadrele bugetare naționale și recomandă Comisiei să revizuiască aceste cerințe, luând în considerare standardele internaționale și cele mai bune practici. Curtea de Conturi Europeană a propus acțiuni specifice pentru îmbunătățirea acoperirii și a eficacității cadrelor bugetare naționale, în special în ceea ce privește cadrele bugetare pe termen mediu și instituțiile fiscal-bugetare independente[17].

(4) Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2020[18] a evidențiat progrese substanțiale, dar inegale în ceea ce privește dezvoltarea cadrelor bugetare naționale, dat fiind că

---

16 Directiva 2011/85/UE a Consiliului din 8 noiembrie 2011 privind cerințele referitoare la cadrele bugetare ale statelor membre (JO L 306, 23.11.2011, p. 41).

17 Raportul special al Curții de Conturi Europene din 2019 intitulat „Cerințele UE aplicabile cadrelor bugetare naționale trebuie consolidate în continuare, iar punerea lor în aplicare trebuie să fie mai bine monitorizată”.

18 Comunicarea COM(2020) 55 final din 5 februarie 2020 a Comisiei intitulată „Evaluarea guvernanței economice – Raport privind aplicarea Regulamentelor (UE) nr. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 și 473/2013 și privind adecvarea Directivei 2011/85/UE a Consiliului”.

dreptul Uniunii stabilește doar cerințe minime și că punerea în aplicare și respectarea dispozițiilor naționale au variat foarte mult. Aceasta a analizat, de asemenea, în ce măsură cadrul ar putea răspunde nevoilor în materie de politici economice, de mediu și sociale legate de tranziția către o economie europeană digitală, neutră din punct de vedere climatic și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, care să completeze rolul esențial al mediului de reglementare și al reformelor structurale.

(5) Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european[19] a făcut apel la un recurs sporit la instrumentele de „înverzire” a bugetelor pentru a redirecționa investițiile publice, consumul și impozitarea către priorități ecologice, nu către subvenții care au efecte nefaste pentru mediu. Legea europeană a climei stabilește un obiectiv de neutralitate climatică la nivelul Uniunii până în 2050 și impune instituțiilor și statelor membre UE să înregistreze progrese în ceea ce privește consolidarea capacității de adaptare. Comisia s-a angajat să colaboreze cu statele membre pentru a examina și a compara practicile de „înverzire” a bugetelor. Comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 referitoare la noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice[20] a evidențiat relevanța macrobugetară a schimbărilor climatice și a subliniat necesitatea de a spori reziliența Uniunii la efectele schimbărilor climatice. Semestrul european oferă un cadru suplimentar pentru sprijinirea acestor eforturi, iar instrumentul de sprijin tehnic oferă asistență practică pentru punerea lor în aplicare.

(6) Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2022 privind orientările pentru o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE[21] a evidențiat necesitatea de a consolida sustenabilitatea datoriei și de a reduce ratele ridicate ale datoriei publice, promovând în același timp o creștere durabilă și favorabilă incluziunii în toate statele membre. Obiectivele-cheie ale orientărilor sunt îmbunătățirea asumării responsabilității la nivel național, simplificarea cadrului și trecerea la o prioritizare sporită a obiectivelor pe termen mediu, combinate cu o aplicare mai strictă și mai coerentă.

(7) Pentru a spori respectarea dispozițiilor TFUE și pentru a evita în special procedura aplicabilă deficitelor excesive prevăzută la articolul 126 din TFUE, ar trebui să existe dispoziții specifice în dreptul statelor membre pentru a consolida asumarea responsabilității la nivel național, în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2022 referitoare la orientările privind o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE, în plus față de cele prevăzute în prezent de Directiva 2011/85/UE. Pe baza dovezilor privind punerea în aplicare a directivei respective, modificările ar trebui să vizeze, de asemenea, dispoziții privind transparența și statisticile, previziunile și întocmirea bugetului pe termen mediu pentru a remedia deficiențele identificate în cursul punerii în aplicare.

(8) Prezenta directivă face parte dintr-un pachet împreună cu Regulamentul (UE) [XXX][22] al Parlamentului European și al Consiliului de înlocuire a Regulamentului (CE) nr. 1466/97[23] (componenta preventivă a Pactului de stabilitate și de creștere) și

---

19 Comunicarea COM(2019) 640 final a Comisiei intitulată „Pactul verde european”.

20 Comunicarea COM(2021) 82 final a Comisiei intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice”.

21 Comunicarea COM(2022) 583 final a Comisiei „referitoare la orientările privind o reformă a cadrului de guvernanță economică al UE”.

22 Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului din [*a se introduce data*] [*a se introduce titlul complet*] (JO L..).

23 Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice (JO L 209, 2.8.1997, p. 1).

cu Regulamentul [XXX] al Consiliului[24] de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 al Consiliului[25] (componenta corectivă a Pactului de stabilitate și de creștere). Împreună, acestea instituie un cadru reformat de guvernanță economică al Uniunii care încorporează în dreptul Uniunii conținutul titlului III „Pactul bugetar" din Tratatul interguvernamental privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța (TSCG) în cadrul uniunii economice și monetare[26], în conformitate cu articolul 16 din acesta. Titlul III este obligatoriu pentru statele membre a căror monedă este euro și, în mod voluntar, pentru Bulgaria, Danemarca și România. Bazându-se pe experiența dobândită în cursul punerii în aplicare a TSCG de către statele membre, pachetul menține orientarea pe termen mediu a pactului bugetar ca instrument de disciplină bugetară și de promovare a creșterii. Pachetul consolidează dimensiunea specifică fiecărei țări, menită să sporească asumarea responsabilității la nivel național, conferind, printre altele un rol mai important instituțiilor fiscal-bugetare independente, pe baza principiilor comune ale pactului bugetar propuse de Comisie[27], în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din TSCG. Analiza cheltuielilor, fără măsurile discreționare privind veniturile, în vederea evaluării globale a conformității prevăzută de pactul bugetar este stipulată în Regulamentul [XXX] de înlocuire a Regulamentului (CE) nr. 1466/97. La fel ca în pactul bugetar, deviațiile temporare de la planul pe termen mediu sunt permise numai în circumstanțe excepționale în Regulamentul [XXX] de înlocuire a Regulamentului (CE) nr. 1466/97. În mod similar, în cazul unor deviații semnificative de la planul pe termen mediu, ar trebui puse în aplicare măsuri pentru corectarea acestora într-o perioadă determinată. Pachetul consolidează supravegherea fiscală și procedurile de punere în aplicare pentru a îndeplini angajamentul de promovare a unor finanțe publice solide și sustenabile și a unei creșteri durabile. Prin urmare, reforma cadrului de guvernanță economică menține obiectivele fundamentale de disciplină bugetară și de sustenabilitate a datoriei prevăzute în TSCG.

(9) Existența unor practici de contabilitate publică fiabile și complete pentru toate subsectoarele administrațiilor publice este o condiție prealabilă pentru realizarea de statistici de înaltă calitate, care să fie comparabile între statele membre. Disponibilitatea și calitatea datelor statistice bazate pe Sistemul european de conturi (SEC 2010) sunt esențiale pentru a asigura buna funcționare a cadrului de supraveghere bugetară al Uniunii. SEC 2010 se bazează pe informații furnizate pe bază de angajamente. Prin urmare, este necesar să se îmbunătățească colectarea datelor bazate pe angajamente și a informațiilor necesare pentru a genera statistici bazate pe angajamente într-un mod integrat, cuprinzător și armonizat la nivelul tuturor subsectoarelor administrațiilor publice.

(10) Disponibilitatea datelor de înaltă frecvență poate releva modele care justifică o supraveghere mai atentă și poate îmbunătăți calitatea previziunilor bugetare. Statele membre și Comisia (Eurostat) ar trebui să publice date bazate pe contabilitatea de casă și date trimestriale privind deficitul și datoria, aplicând definițiile prevăzute la articolul 2 din Protocolul (nr. 12) privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE. Publicarea datelor

---

24 Regulamentul (UE) al Consiliului din [*a se introduce data*] [*a se introduce titlul complet*] (JO L..).

25 Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6).

26 Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare din 2 martie 2012.

27 Comunicarea COM(2012) 342 final a Comisiei din 20 iunie 2012 intitulată „Principii comune privind mecanismele naționale de corecție fiscală".

bugetare cu o frecvență mai mare, care sunt adaptate la definițiile bugetare naționale, ar trebui să fie stabilită pe baza cerințelor naționale în materie de transparență și a nevoilor utilizatorilor, pentru a îmbunătăți asumarea responsabilității la nivel național.

(11) Previziunile macroeconomice și bugetare nerealiste și părtinitoare aferente legislației bugetare anuale și multianuale pot diminua considerabil eficacitatea planificării bugetare și, prin urmare, pot afecta angajamentul față de disciplina bugetară. Pentru a îmbunătăți ipotezele de bază și a furniza evaluări imparțiale ale impactului bugetar al diferitelor măsuri de politică, previziunile macroeconomice și bugetare ale statelor membre ar trebui aprobate sau elaborate de o instituție fiscal-bugetară independentă.

(12) Previziunile macroeconomice și bugetare ar trebui să facă obiectul unor evaluări periodice, obiective și cuprinzătoare efectuate de un organism independent pentru a le îmbunătăți calitatea. Aceste evaluări ar trebui să includă examinarea ipotezelor economice, efectuarea de comparații cu previziunile realizate de către alte instituții și evaluarea performanței previziunilor anterioare.

(13) Existența unor organisme independente însărcinate cu monitorizarea finanțelor publice în statele membre constituie una dintre condițiile esențiale de care depinde existența unor cadre bugetare eficace. Regulamentul (UE) nr. 473/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[28] impune statelor membre a căror monedă este euro să dispună de instituții fiscal-bugetare independente însărcinate cu aprobarea sau realizarea de previziuni macroeconomice și stabilește garanții specifice în ceea ce privește independența și capacitatea lor tehnică. Având în vedere contribuția pozitivă a organismelor independente la finanțarea publică, aceste cerințe ar trebui extinse la toate statele membre. Pentru a promova disciplina fiscală și a consolida credibilitatea politicii fiscale, aceste organisme ar trebui, de asemenea, să contribuie la planificarea bugetară prin realizarea sau aprobarea previziunilor și a analizelor datoriei, utilizate de guvern, precum și prin efectuarea unor evaluări independente ale politicilor bugetare și prin monitorizarea respectării cadrului bugetar.

(14) Pentru atingerea unei responsabilități sporite în materie de politică bugetară, instituțiile fiscal-bugetare ar trebui să dispună de un grad ridicat de independență operațională, de resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile și de un acces extins și în timp util la informațiile necesare.

(15) Pentru a îmbunătăți planificarea bugetară, ar trebui să se acorde atenția cuvenită riscurilor macrobugetare generate de schimbările climatice, precum și implicațiilor pe termen mediu și lung ale politicilor din domeniul climei asupra finanțelor publice. Înțelegerea canalelor prin care șocurile legate de climă afectează economia și finanțele publice este esențială pentru strategiile naționale de limitare și gestionare a riscului bugetar generat de schimbările climatice și de dezastrele provocate de acestea.

(16) Un orizont de un an aferent planificării bugetare constituie o bază limitată pentru politici fiscal-bugetare solide, întrucât majoritatea măsurilor au implicații care depășesc cu mult ciclul bugetar anual. Astfel, o planificare bugetară multianuală

[28] Regulamentul (UE) nr. 473/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind dispozițiile comune pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de planuri bugetare și pentru asigurarea corectării deficitelor excesive ale statelor membre din zona euro (JO L 140, 27.5.2013, p. 11).

eficace sporește credibilitatea politicii bugetare, ținând seama, totodată, de sustenabilitatea datoriei. O planificare eficace pe termen mediu se bazează pe o definiție clară și coerentă a obiectivelor bugetare naționale pe termen mediu, prezentate în planurile naționale pe termen mediu. Pentru a favoriza o perspectivă bugetară multianuală, planificarea legilor bugetare anuale ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele multianuale stabilite în cadrele bugetare pe termen mediu.

(17) Pentru a promova cu eficacitate disciplina bugetară și sustenabilitatea finanțelor publice, cadrele bugetare ar trebui să acopere finanțele publice în mod exhaustiv. Din acest motiv, ar trebui să se acorde o atenție deosebită operațiunilor organismelor și fondurilor administrațiilor publice care nu sunt incluse în bugetele ordinare la nivel subsectorial și care au un impact imediat sau pe termen mediu asupra pozițiilor bugetare ale statelor membre. Valorile impactului combinat al acestor operațiuni asupra soldurilor bugetelor generale și a datoriilor publice ar trebui să fie prezentate în cadrul proceselor bugetare anuale și în planurile bugetare pe termen mediu, reflectând impactul operațiunilor viitoare și al noilor datorii restante și preconizate.

(18) În mod similar, transparența în ceea ce privește tipul și dimensiunea cheltuielilor fiscale, precum și pierderile de venituri rezultate, este necesară pentru a oferi o înțelegere mai profundă a măsurii în care politica fiscal-bugetară și planificarea bugetară sunt aliniate la prioritățile administrațiilor publice.

(19) Instrumentele de „înverzire” a bugetelor pot contribui la redirecționarea veniturilor și cheltuielilor publice către prioritățile ecologice. În acest sens, raportarea fiabilă și periodică de informații complete, utile și accesibile îmbunătățește deliberările bugetare. Aceasta înseamnă raportarea de date cu privire la modul în care veniturile reflectă necesitatea de a se asigura că principiul „poluatorul plătește” este luat în calcul și, totodată, cu privire la modul în care cheltuielile reflectă prioritățile verzi dintr-o perspectivă atât favorabilă, cât și nefavorabilă. Statele membre ar trebui să publice informațiile cu privire la modul în care elementele relevante ale bugetelor lor contribuie la îndeplinirea angajamentelor naționale și internaționale în materie de climă și de mediu, precum și metodologia utilizată. Statele membre ar trebui să publice date și informații descriptive separat pentru cheltuieli, cheltuieli fiscale și venituri. Statele membre sunt invitate să publice informații privind impactul distributiv al politicilor bugetare și să țină seama de aspectele legate de ocuparea forței de muncă, de aspectele sociale și de distribuție în procesul de „înverzire” a bugetelor[29].

(20) Ar trebui să se acorde toată atenția cuvenită existenței unor datorii contingente. Mai precis, datoriile contingente cuprind obligațiile posibile, condiționate de producerea unui eveniment viitor incert, sau obligațiile prezente în cazul cărora plata nu este probabilă sau cuantumul plății probabile nu poate fi evaluat în mod fiabil. Acestea includ, de exemplu, garanțiile guvernamentale, creditele neperformante, pasivele care decurg din funcționarea societăților publice, precum și cheltuielile și obligațiile potențiale care decurg din acțiuni în instanță și din datorii contingente legate de catastrofe naturale.

[29] Comunicarea COM(2022) 494 final din 28 septembrie 2022 a Comisiei intitulată „O mai bună evaluare a impactului distributiv al politicilor statelor membre” și articolul 6 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 473/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind dispozițiile comune pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de planuri bugetare și pentru asigurarea corectării deficitelor excesive ale statelor membre din zona euro (JO L 140, 27.5.2013, p. 11).

(21) Catastrofele naturale și fenomenele meteorologice extreme au afectat majoritatea statelor membre și se preconizează că schimbările climatice vor amplifica frecvența și intensitatea unor astfel de evenimente. Administrațiile publice investesc în măsuri de adaptare la schimbările climatice și intervin pentru a acoperi costurile aferente ajutorului de urgență, de redresare și de reconstrucție în caz de dezastre și pentru a acționa ca asigurător de ultimă instanță în unele cazuri. Având în vedere provocările existente și viitoare legate de sustenabilitatea finanțelor publice, ar trebui să se acorde o atenție deosebită obligațiilor administrațiilor publice și riscurilor la adresa finanțelor publice care decurg din catastrofe naturale și din evenimente generate de schimbările climatice, începând de la colectarea și publicarea de informații privind pierderile economice și costurile bugetare ale evenimentelor anterioare și până la informații privind mecanismele bugetare și instrumentele financiare utilizate în acest sens.

(22) Comisia ar trebui să continue să monitorizeze periodic punerea în aplicare a Directivei 2011/85/UE. Ar trebui identificate și partajate bunele practici privind punerea în aplicare a dispozițiilor acestei directive.

(23) Prin urmare, Directiva 2011/85/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Directiva 2011/85/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Se aplică definiția subsectoarelor administrațiilor publice prevăzută în anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.*

_____

*JO L 174, 26.6.2013, p. 1.”

(b) al doilea paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sistemele de contabilitate ale sectorului public și de raportare statistică;”

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) regulile fiscale numerice cu specific național, care contribuie la alinierea aplicării de către statele membre a politicii bugetare la obligațiile lor în temeiul TFUE, exprimate printr-un indicator sintetic al performanței bugetare, cum ar fi deficitul bugetului public, împrumuturile publice, datoria publică sau una dintre componentele lor majore;”

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) cadrele bugetare pe termen mediu, concepute ca un ansamblu specific de proceduri bugetare naționale care extind orizontul elaborării politicii bugetare dincolo de calendarul bugetar anual și care includ definirea priorităților în materie de politică și a obiectivelor bugetare naționale pe termen mediu;”

(iv) se adaugă următoarea literă (h):

„(h) instituțiile fiscal-bugetare independente ca organisme independente din punct de vedere structural sau organisme dotate cu o autonomie funcțională în raport cu autoritățile bugetare ale statelor membre, instituite în conformitate cu articolul 8.”

(2) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În ceea ce privește sistemele naționale de contabilitate publică, statele membre trebuie să dispună, până în 2030, de sisteme integrate, cuprinzătoare și armonizate la nivel național de contabilitate financiară de angajamente, care să acopere toate subsectoarele administrațiilor publice și care să conțină informațiile privind contabilitatea de casă și contabilitatea de angajamente necesare pentru elaborarea datelor pe baza SEC 2010. Aceste sisteme de contabilitate financiară din sectorul public trebuie supuse unui control intern și unui audit independent.

(2) Statele membre asigură, periodic și în timp util, publicarea datelor bugetare pentru toate subsectoarele administrațiilor publice, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului*. În particular, statele membre publică date trimestriale privind datoria și deficitul, separat pentru administrația centrală, administrațiile statelor federale, administrațiile locale și fondurile de securitate socială, înainte de sfârșitul trimestrului următor sau după publicarea datelor relevante de către Comisie (Eurostat).

(3) Comisia (Eurostat) publică la fiecare trei luni datele statistice trimestriale privind finanțele publice în conformitate cu tabelele 25, 27 și 28 din anexa B la Regulamentul (UE) nr. 549/2013.

_____

*JO L 174, 26.6.2013, p. 1.”

(3) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că planificarea bugetară anuală și multianuală se bazează pe previziuni macroeconomice și bugetare realiste, care utilizează informațiile cele mai recente. Planificarea bugetară se bazează pe scenariul macrofiscal cel mai probabil sau pe un scenariu mai prudent. Previziunile macroeconomice și bugetare trebuie să fie elaborate sau aprobate de instituții fiscal-bugetare independente instituite în conformitate cu articolul 8. Acestea trebuie comparate cu previziunile cele mai recente ale Comisiei. Trebuie explicate diferențele semnificative dintre previziunile macroeconomice și bugetare ale statului membru și previziunile Comisiei, inclusiv în cazul în care nivelul sau dinamica variabilelor din ipotezele externe se îndepărtează în mod semnificativ de valorile cuprinse în previziunile Comisiei.”

(b) alineatul (4) se elimină.

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Statele membre precizează instituția care este responsabilă cu realizarea previziunilor macroeconomice și bugetare. Cel puțin anual, statele membre și Comisia inițiază un dialog cu caracter tehnic privind ipotezele care stau la baza elaborării previziunilor macroeconomice și bugetare.

(6) Previziunile macroeconomice și bugetare realizate în scopul planificării bugetare anuale și multianuale de către instituțiile naționale trebuie să facă obiectul unei evaluări periodice, obiective și cuprinzătoare efectuate de un organism independent, inclusiv al unei evaluări *ex post*. Rezultatele acestei evaluări trebuie făcute publice și luate în considerare în mod adecvat în viitoarele previziuni macroeconomice și bugetare. Dacă evaluarea detectează o tendință părtinitoare considerabilă care afectează previziunile macroeconomice pe o perioadă de cel puțin patru ani consecutivi, statul membru în cauză ia măsurile necesare și le face publice.”

(d) punctul 7 se elimină.

(4) Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Fiecare stat membru își stabilește propriile reguli fiscale numerice specifice pentru a promova în mod eficace respectarea obligațiilor care îi revin în temeiul TFUE în domeniul planificării bugetare pe o perioadă multianuală pentru administrația publică în ansamblu. Aceste reguli trebuie să promoveze în special:

(a) respectarea valorilor de referință și a dispozițiilor privind deficitul și datoria, stabilite în conformitate cu TFUE;

(b) adoptarea unei perioade multianuale de planificare bugetară, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului [XXX componenta preventivă a PSC].*

---

* Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului din [*a se introduce data*] [*a se introduce titlul complet*] (JO L..).”

(5) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) monitorizarea eficace și în timp util a respectării normelor, pe baza unei analize fiabile și independente efectuate de instituții fiscal-bugetare independente înființate în conformitate cu articolul 8.” ;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care regulile fiscale numerice prevăd clauze derogatorii generale, acestea trebuie să stabilească un număr limitat de circumstanțe specifice, în concordanță cu obligațiile statelor membre care decurg din TFUE și din Regulamentul [XXX componenta preventivă a PSC]**,** precum și proceduri stricte în care este permisă nerespectarea temporară a regulilor. Clauzele derogatorii generale trebuie să fie însoțite de termene clare.”

(6) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text*:*

„Articolul 7

Legile bugetare anuale ale statelor membre trebuie să fie conforme cu regulile fiscale numerice în vigoare în fiecare țară.”

(7) În capitolul V, titlul se înlocuiește cu „INSTITUȚII FISCAL-BUGETARE INDEPENDENTE”

(8) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Statele membre se asigură că, prin intermediul unor acte cu putere de lege și al unor acte administrative naționale cu forță juridică obligatorie, sunt înființate instituții fiscal-bugetare independente, cum ar fi organisme independente din punct de vedere structural sau organisme cu o autonomie funcțională în raport cu autoritățile bugetare ale statelor membre.

(2) Instituțiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie compuse din membri numiți și desemnați pe baza experienței și a competențelor lor în domeniul finanțelor publice, al macroeconomiei sau al gestiunii bugetare și prin intermediul unor proceduri transparente.

(3) Instituțiile menționate la alineatul (1) trebuie:

(a) să nu primească instrucțiuni de la autoritățile bugetare ale statelor membre în cauză sau de la oricare alte organisme publice sau private;

(b) să aibă capacitatea de a comunica public în timp util cu privire la evaluările și opiniile lor;

(c) să dispună de resurse proprii adecvate și stabile pentru a-și îndeplini mandatul în mod eficace, inclusiv orice tip de analiză în cadrul mandatului lor;

(d) să aibă acces adecvat și în timp util la informațiile necesare pentru a-și îndeplini mandatul;

(e) să facă obiectul unor evaluări externe periodice efectuate de evaluatori independenți.

(4) Statele membre se asigură că instituțiile menționate la alineatul (1) au următoarele atribuții:

(a) realizarea previziunilor macroeconomice și bugetare anuale și multianuale care stau la baza planificării pe termen mediu a administrațiilor publice sau aprobarea celor utilizate de autoritățile bugetare;

(b) realizarea de evaluări ale sustenabilității datoriei care stau la baza planificării pe termen mediu a administrațiilor publice sau aprobarea celor furnizate de autoritățile bugetare;

(c) realizarea de evaluări privind impactul politicilor asupra sustenabilității fiscale și a creșterii sustenabile și favorabile incluziunii sau aprobarea celor furnizate de autoritățile bugetare;

(d) monitorizarea respectării regulilor fiscale numerice specifice fiecărei țări, în conformitate cu articolul 6;

(e) monitorizarea respectării cadrului bugetar al Uniunii în conformitate cu Regulamentele [XXX componenta preventivă a PSC] și [XXX componenta corectivă a PSC] *;

(f) efectuarea unor analize periodice ale cadrului bugetar național, pentru a evalua consecvența, coerența și eficacitatea cadrului, inclusiv ale mecanismelor și normelor care reglementează relațiile fiscal-bugetare dintre autoritățile publice din toate subsectoarele administrațiilor publice;

(g) participarea la audieri și discuții periodice în cadrul parlamentului național.

(5) Statele membre se asigură că autoritățile bugetare ale statului membru în cauză respectă evaluările sau avizele emise de aceste instituții în contextul atribuțiilor menționate la

alineatul (4). În cazul în care autoritățile bugetare nu respectă respectivele evaluări sau avize, acestea trebuie să justifice în mod public decizia de a nu se conforma, în termen de o lună de la emiterea evaluărilor sau avizelor în cauză.

* Regulamentul (UE) al Consiliului din [*a se introduce data*] [*a se introduce titlul complet*] (JO L..).

(9) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre stabilesc un cadru bugetar pe termen mediu credibil și eficace care să prevadă adoptarea unei perioade de planificare bugetară de cel puțin patru ani pentru a se asigura că planificarea bugetară națională se înscrie într-o perspectivă de planificare bugetară multianuală.”

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) obiective bugetare multianuale transparente și detaliate, astfel cum sunt menționate la articolul 2 litera (e), în ceea ce privește deficitul public, datoria publică, precum și orice alt indicator bugetar sintetic, cum ar fi cheltuielile, asigurându-se că acestea sunt în concordanță cu orice reguli fiscale numerice specifice fiecărei țări, astfel cum se prevede în capitolul IV din prezenta directivă și cu dispozițiile relevante din Regulamentul [XXX componenta preventivă a PSC].”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) o descriere a politicilor preconizate pe termen mediu, inclusiv a investițiilor și reformelor**,** preconizate a avea un impact asupra finanțelor administrațiilor publice și a creșterii sustenabile și favorabile incluziunii, defalcate în funcție de rubricile principale de venituri și cheltuieli, arătând modalitatea de realizare a ajustării în direcția atingerii obiectivelor bugetare naționale pe termen mediu, astfel cum se menționează la articolul 2 litera (e), în comparație cu previziunile în condițiile în care politicile rămân neschimbate.”;

(iii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) o evaluare a modalității în care, având în vedere impactul lor direct pe termen mediu și lung asupra finanțelor administrațiilor publice, politicile preconizate ar putea afecta sustenabilitatea pe termen mediu și lung a finanțelor publice și creșterea durabilă și favorabilă incluziunii. Evaluarea trebuie să precizeze, în măsura posibilului, riscurile macrobugetare generate de schimbările climatice, impactul acestora asupra mediului și incidența lor distributivă, precum și implicațiile pe

termen mediu și lung asupra finanțelor publice ale politicilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea.”;

(c) alineatul (3) se elimină;

(10) Articolele 10 și 11 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 10

Legile bugetare anuale trebuie să fie în concordanță cu obiectivele bugetare naționale pe termen mediu, astfel cum se menționează la articolul 2 litera (e). Orice abatere trebuie explicată în mod corespunzător.”;

Articolul 11

Prezenta directivă nu împiedică în niciun fel guvernul nou-ales al unui stat membru să își actualizeze cadrul bugetar pe termen mediu pentru a reflecta noile sale priorități de politică. În acest caz, noul guvern evidențiază diferențele dintre planul bugetar pe termen mediu anterior și cel nou.”;

(11) la capitolul VI, titlul se înlocuiește cu următorul text: „TRANSPARENȚA FINANȚELOR ADMINISTRAȚIILOR PUBLICE”

(12) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Statele membre se asigură că toate măsurile luate în conformitate cu capitolele II, III și IV sunt consecvente la nivelul tuturor subsectoarelor administrațiilor publice și acoperă în mod cuprinzător aceste subsectoare. În acest scop, statele membre solicită, în special, norme și proceduri contabile coerente la nivelul sectorului public, precum și integritatea sistemelor lor subiacente de colectare și prelucrare a datelor.”;

(13) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

(1) În cadrul proceselor legislative bugetare anuale și multianuale, statele membre publică organismele și fondurile care nu sunt incluse în bugetele ordinare, însă fac parte din administrația publică, inclusiv din subsectoarele administrațiilor publice. Statele membre publică, de asemenea, valori corespunzătoare impactului combinat al acestor organisme și fonduri asupra soldurilor și datoriilor administrațiilor publice, impactul asupra soldurilor incluzând operațiunile anterioare și viitoare preconizate, iar impactul asupra datoriilor incluzând datoriile restante și noile datorii preconizate.

(2) Statele membre publică informații detaliate privind impactul cheltuielilor fiscale asupra veniturilor pentru obiectivele bugetare naționale menționate la articolul 2 litera (e), aplicând în acest sens o metodologie transparentă.

(3) Pentru toate subsectoarele administrațiilor publice, statele membre publică informații relevante privind datoriile contingente cu un impact potențial mare asupra bugetelor publice, inclusiv garanțiile guvernamentale, creditele neperformante și pasivele care decurg din activitatea societăților publice, cheltuielile și obligațiile potențiale care decurg din acțiunile în justiție, inclusiv amploarea acestora. De asemenea, statele membre publică, în măsura posibilului, informații privind datoriile contingente generate de catastrofele naturale și de schimbările climatice. Statele membre publică informații privind cererile anterioare de executare a garanțiilor cu caracter excepțional și cheltuielile înregistrate pentru garanțiile standard. Informațiile publicate includ date privind pierderile economice suferite ca urmare a catastrofelor naturale și a șocurilor generate de schimbările climatice, inclusiv costurile bugetare suportate de sectorul public și instrumentele utilizate pentru atenuarea sau acoperirea acestora. Statele membre publică informații privind participațiile administrației publice în capitalul societăților publice și private cu sume semnificative din punct de vedere economic.”

(14) Se adaugă articolul 14a după cum urmează

„Articolul 14a.

(1) Până la 14 decembrie 20XX, Comisia publică un raport de evaluare a eficacității prezentei directive.

(2) Până la 31 decembrie 2025, Comisia prezintă un raport privind situația actuală și orientarea viitoare a contabilității financiare a sectorului public în Uniune, ținând seama de progresele înregistrate de la evaluarea sa din 2013 cu privire la adecvarea Standardelor internaționale de contabilitate pentru sectorul public pentru statele membre.”

(15) Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 202x. Ele comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții. Consiliul încurajează statele membre să elaboreze, în interes propriu și în interesul Uniunii, propriile lor tabele de corespondență care să ilustreze, în măsura posibilului, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele trebuie să cuprindă o trimitere la prezenta directivă sau să fie însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisia pregătește un raport intermediar privind stadiul aplicării principalelor dispoziții din prezenta directivă pe baza informațiilor relevante din partea statelor membre, raport care este prezentat Parlamentului European și Consiliului până la 14 decembrie 20XX.

(4) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.”

(16) Articolul 16 se elimină.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele